

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 03 0 U 024287 24 Uvp
Sarajevo, 19.09.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Švraka Lee, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice T.Z. iz Ž., ul. O. bb, protiv akta broj: UP2-02/10-19-000292-23 od 30.10.2023. godine, tužene Vlade Tuzlanskog kantona - Komisije za drugostepeno upravno rješavanje, Tuzla, u upravnoj stvari stavljanja van snage odluka donesenih u vezi Regulacionog plana, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024287 23 U od 18.06.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 19.09.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 024287 23 U od 18.06.2024. godine, odbijena je tužba protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv zaključka Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona, Tuzla, broj: 12/01-19-0006907-2/23 od 15.08.2023. godine. Tim prvostepenim zaključkom odbačen je zbog nenadležnosti zahtjev kojim je tužiteljica tražila da prvostepeni organ naloži Gradskom vijeću Grada Živinice da stavi van snage sve protivzakonite odluke u vezi Regulacionog plana "R." donesene od 28.11.2022. godine.

Protiv navedene presude tužiteljica je podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke zbog povrede federalnog zakona ili drugog federalnog propisa i povrede pravila federalnog zakona o postupku, sa prijedlogom da se pobijana presuda ukine ili preinači.

U zahtjevu navodi da su pobijanom presudom povrijeđene odredbe Ustava Bosne i Hercegovine, Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Zakona o upravnom postupku, Zakona o upravnim sporovima i Zakona o prostornom uređenju i građenju Tuzlanskog kantona. Pogrešan je stav prvostepenog suda da je nedozvoljeno da građani mogu podnijeti zahtjev za nadzor zakonitosti i isti je u suprotnosti sa članovima I/2, II/1, II/3 I II/4 Ustava Bosne i Hercegovine i članovima II.A.1, II.A.2, II.A.6, III.2 i V.1. Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, koji propisuju obavezu

osiguravanja prava na pravično saslušanje u građanskim stvarima bez diskriminacije, pravo na jednakost pred zakonom, zabranu svake diskriminacije i jednak pristup javnim službama. Također je povrijeđena odredba iz člana 3. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, kojom je propisano da su organi uprave dužni osigurati efikasno i potpuno ostvarivanje prava i sloboda građana predviđenih Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, te se dalje navodi sadržaj odredbi iz članova 47., 74. i 75. istog zakona. Tužiteljica dalje navodi sadržaj odredbi iz članova 49. i 65. Zakona o upravnom postupku, te 2. i 3. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine. Tužiteljica navodi da je pogrešan stav prvostepenog suda da članom 47. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i članom 146. Zakona o prostornom uređenju i građenju Tuzlanskog kantona, nije predviđena mogućnost da građanin podnese zahtjev ministarstvu. Također je članom 20. stav 3. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, definisana nadležnost organa uprave (ministarstva) za preispitivanje odluke vijeća/gradonačelnika. Navodi da je inspekcijski nadzor samo dio upravnog nadzora prema članu 15. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i prema članu 146. stav 1. istog zakona, obuhvata sve vrste nadzora, pored upravnog i stručni, finsnsijski, tehnički i sve druge vrste nadzora. U pogledu stava prvostepenog suda da nijedan organ nije nadležan za postupanje po zahtjevu tužiteljice ista citira presudu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 20/19 od 03.12.2019. godine.

Tuženi nije dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijane presude i stanju spisa predmeta, tužiteljica je 23.06.2023. godine, podnijela zahtjev Ministarstvu prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona, za nadzor zakonitosti tražeći da se naloži Gradskom vijeću Grada Živinice da stavi van snage sve protivzakonite odluke u vezi Regulacionog plana „R.“, koje su donesene od 28.11.2022. godine, a to su Odluka o izmjeni Odluke o usvajanju izmjene i dopune Regulacionog plana "Riba", broj 06-04-6188/22, od 28.11.2022. godine, kao i Odluka o pristupanju izmjenama i dopunama Urbanističkog projekta "Hotel Konjuh" Živinice. Odlučujući o podnesenom zahtjevu prvostepeni organ je zaključio da ne može vršiti nadzor nad aktima donesenim od strane Gradskog vijeća, jer isto nije organ uprave, osnovan u skladu sa Zakonom o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, nego je predstavnički organ, te da Odluka o usvajanju izmjene i dopune Regulacionog plana "Riba", nije upravni akt donesen u upravnom postupku od strane upravnog organa, pa je primjenom odredbi iz članova 63. stav 1. i 65. stav 4. Zakona o upravnom postupku, 2., 15. i 16. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, 12. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine i 18. Statuta Grada Živinice, zaključkom broj: 12/01-19-0006907-2/23 od 15.08.2023. godine, odbacio zbog nenadležnosti zahtjev tužiteljice. Tuženi je osporenim rješenjem broj: UP2-02/10-19-000292-23 od 30.10.2023.

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

godine, odbio kao neosnovanu žalbu tužiteljice izjavljenu protiv naprijed navedenog zaključka prvostepenog organa.

Prvostepeni sud je zaključak prvostepenog organa i osporeno rješenje tuženog cijenio pravilnim i zakonitim (uz ocjenu da bi odbačaj zahtjeva usljed nedozvoljenosti bio pravilniji) pa je tužbu protiv osporenog rješenja tuženog odbio.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon niti povrijedio pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Pravilno prvostepeni sud zaključuje da nije predviđena zakonska mogućnost da fizička lica mogu podnijeti zahtjev za stavljanje van snage odluka Gradskog vijeća kojim se usvajaju prostorno-planski dokumenti ili vrše njihove izmjene. Pravilnost navedenog zaključka prvostepenog suda proizilazi iz odredbe člana 47. stav 2. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine², kojim je propisano da se upravni nadzor nad aktivnostima jedinica lokalne samouprave vrši samo u slučajevima utvrđenim zakonom. Kako ni jednom odredbom Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, Zakona o prostornom uređenju i građenju³, Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine⁴, nije propisana mogućnost fizičkog lica da podnese zahtjev za nadzor zakonitosti rada nad gradskim vijećem zbog usvajanja Odluke o usvajanju ili izmjeni i dopuni regulacionog plana (što je sadržaj zahtjeva tužiteljice od 23.06.2023. godine), to tužiteljica u zahtjevu za vanredno preispitivanje neosnovano ističe pogrešnu primjenu odredbi iz članova 3., 15., 47., 74., 75. i 146. Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, članova 2., 3. i 47. Zakona o principima lokalne samouprave u Federaciji Bosne i Hercegovine, člana 146. Zakona o prostornom uređenju i građenju i člana 49. Zakona o upravnom postupku⁵, jer navedene zakonske odredbe takvu mogućnost ne propisuju.

Neosnovano tužiteljica u zahtjevu za vanredno preispitivanje ističe obavezu osiguravanja prava na pravično saslušanje u građanskim stvarima bez diskriminacije, odnosno pravo na jednakost pred zakonom, uz zabranu svake diskriminacije.

Prije svega, u konkretnom slučaju, nema kršenja prava na pravično saslušanje u građanskim stvarima, koje je zaštićeno odredbom iz člana II/3e. Ustava Bosne i Hercegovine i članom 6. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, jer tužiteljici nije bilo čime uskraćeno to pravo, a činjenica da ista nije uspjela u konkretnom upravnom sporu ne znači da joj je ujedno povrijeđeno navedeno pravo. Suprotno tvrdnji tužiteljice ista je imala omogućen pristup sudu na zakonom propisani način.

Pored toga, neprihvatljiv je i navod tužiteljice da je izložena bilo kojem obliku diskriminacije. Naime, diskriminacija postoji kada se prema određenim licima različito postupa u odnosu na druga lica, u istoj ili uporedivoj situaciji, zbog nekog njihovog ličnog (urođenog

² Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 49/06 i 51/09

³ Službene novine Tuzlanskog kantona, broj: 6/11, 4/13, 15/13, 2/16, 4/17 i 22/22

⁴ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 35/05

⁵ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 2/98, 48/99 i 61/22

ili stečenog) svojstva, pri čemu različito postupanje uključuje svako isključivanje, ograničavanje ili davanje prednosti (član 2. stav 1. Zakona o zabrani diskriminacije⁶). Međutim, u konkretnom slučaju, ne proizilazi da se prema tužiteljici različito postupalo u odnosu na druga lica, niti je tužiteljica u odgovarajućem sudskom postupku zahtijevala zaštitu od diskriminacije.

Također neosnovano se tužiteljica u zahtjevu za vanredno preispitivanje poziva na presudu Ustavnog suda Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 20/19 od 03.12.2019. godine, kojom je odlučeno o zahtjevu za utvrđivanje ustavnosti člana 4. Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o komunalnim taksama⁷, jer se ista prije svega ne odnosi na pitanje nadležnosti organa za postupanje, kako to tužiteljica pogrešno navodi, niti je ova presuda primjenjiva na konkretan slučaj.

Iz naprijed navedenih razloga ovaj sud je, i ostale navode zahtjeva za vanredno preispitivanje cijenio neosnovanim, pa je primjenom odredbe iz člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Švraka Lea, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.

⁶ Službeni glasnik Bosne i Hercegovine, broj: 59/09 i 66/16

⁷ Službene novine Grada Zenica, broj: 1a/19